

samo 1-5—2-5 metričnih stotov v vinograd nositi, mesto 200 stotov živinskega gnoja, kar nas gotovo manje stane. Kako pa s tem gnojem gnojimo, kako ga razdelimo? Prav lahko! S kolom (najbolje z železnim) napravljamo na vsak m² po eno ali okoli vsake trte po nekoliko lukenj, katere nas stanejo tisoč okoli 2 gld., toraj ako na vsak m² eno napravimo, za 10.000 lukenj 1000 à 2 fl. = 20 gld. Potem gnoj dobro premešamo ter razdelimo težino vsega gnoja z množino lukenj in dobimo množino, katero moramo v vsako luknjo stresti. Za 10.000 lukenj pride toraj, ako imamo 10 metričnih stotov gnojila, na luknjo po $\frac{1}{10}$ kg., toraj sto gramov. Za to si napravimo najbolje merico, katera toliko drži, kar delo jako olajša in stane na ha. 6 gld. Za tem pridejo drugi delavci, kateri te jame na rahlo s kamenjem in prstjo zasipavajo, kar zopet stane ha. 5 gld., torej vkup 31 gld., med tem, ko nas stane gnojenje hektara z živinskim gnojem (okoli 100 voz), ako ga treba po eno uro daleč voziti in pet minut daleč z delavci nositi, brez vrednosti gnoja samega, čez 200 gld. Toraj smo tudi v tem oziru na boljsem.

Sedaj bode pa kdo rekel: »to je vse lepo, toda s takim gnojem nismo vsega zemlji dodali, kar potrebuje, namreč organske snovi, katera zemljo rahlja in jo rastlinam vgodnejo dela«. Toda temu je lahko pomoči. Zakaj naj bi te snovi od daleč v vinograd s trudom vlekli, ko jih zamoremo takoj na mestu dobiti! Odpadlo listje, katero podkopamo, ravno tako plevel itd. že množijo te snovi. Toda to samo še ni dovolj. Poslužimo se tudi zelenega gnoja. V to svrhu posejamo v vinograd, ne ajde ali enake rastline, katere sicer mnogo organskih snovij, toda družega nič ne dajo: vzamimo rajše tako imenovane leguminoze, katere imajo to dobro lastnost, da v zemlji dušec pomnožijo, ker ga tudi iz zraka vlečejo. Posejmo toraj zgodaj na pomlad ali jesen na ha. vinograda okoli 25—30 kg. semen od slajarske detelje, katera bode, ako ni zemlja pretrda ali prepeščena, tudi še v vinogradih rastla. Kadar počne cvesti, potem se pa ne dajmo zapeljati, da bi kosili ter s tem naše krave krmili, s čemer bi zemljo zopet oropali, temuč podkapajmo jo! S tem bomo zemlji dodali okoli 100 metričnih stotov ali 10 gnojnih voz organskih snovij na hektar; toraj v enem letu skoro $\frac{1}{10}$ del, kolikor jih damo pri polnem gnojenju z živinskim gnojem za pet let, oziroma polovico toliko, kolikor za eno leto. S tem pa ob enem tudi pomnožimo dušec in sicer tako, kakor se je dir. Mach v Št. Mihelu na Tirolskem prepričal, da nam še ni treba z drugim duščenavim gnojem, n. pr. s čilenskim salitrom gnojiti; s tem si tudi mnogo prihranimo. (Konec prih.)

Sadne brajde.

»Slov. Gospodar« pogosto prinaša poučne članke o sadjereji pa žalibog nahaja se še premnogo praznih prostorov, kjer bi lahko sadno drevje veliko sadja prinašalo. Veliko prostora, kateri je za sadjerejo kakor vstvarjen, ker je rodovitna zemlja, ima solnčno lego in je pred vetrovi večidel zavarovan — tacih prostorov je še po slovensko-bistriškem Pohorju veliko. Ali tarnjati nič ne pomaga in moj namen je nekaj o sadnih brajдах opomniti, za katere tudi pri vsaki hiši prostora ne manjka. Za sadne brajde so posebno sposobne hruške in marlice ali marule. Vzgojujejo se tako-le: Podloga za hruško se vzame kutinja, in najboljše cepljenje je okoliranjje. Iz okoliranega očesa zraste čez meter visoko deblo, katero se drugo leto 40 cm. visoko odreže. Zgornje oko pusti se k višku rasti, spodnjih dveh pa se napeljuje eno na levo, drugo pa na desno. Tretje leto se vrh spet za 30 cm. od prvih vejic odreže in ravno tako odgo-

juje, kakor prvo leto. Mladikam, ki iz debela in poprečnih vej (palmet) rastejo, pincirajo se po letu, to je: vrhi odščipnejo, kar stori, da drevce cvetne popke nastavi, in o spomladi se porežejo pri tretjem očesu mladike. V tretjem letu pritlikovci že rodijo in so ob stenah lep kinč.

Ker je ob stenah dovolj toplote in zavetje proti viharjem in mrazu, zato ob zidu marelice kaj rade rastejo in lep sad donajajo.

Marelice se cepijo na slivo in najboljša je pa trnina (Haferpflaume St. Julien). Ona kot grmovje po pašnikih in mejah raste. Marule se morajo pozno v jesen obrezovati in rane z voskom zamazati, sicer teče iz ran smola in les trohni. F. P.—k.

Sejmovi. Dne 18. marcija na Ptujski gori. Dne 21. marcija pri Sv. Barbari v Halozah, Sv. Jederti nad Laškimi trgom, pri Sv. Barbari tik Oplotnice, v Rogateci, v Sevnici in v Tilmiči.

Dopisi.

Od Slovenjegrada. (Dac.) Ko si je Slovenjegraška glavna skupšina podjarmila tudi manjši oddelek Mislinjski, poslali so na novega leta tudi dacarja tje z naročilom, naj brez razločka vse krčmarje po tarifu zadaca. Izgodilo se je pa, da so zadeli tudi na društvenika, kateri jim vrata zapre in jim prepove v klet, češ, da so dolžni po društvenih pravilih zavezniki prevzeto svoto tudi brez tarifnega dacanja pravomerno zložiti. Ko so ga nato finančni oblastniki tožili ali v tem so sramotno prepadli, bila jim je prosta le civilna tožbena pot — in zdaj so še le našli paragrafe, da društveniki vsi za enega in eden za vse smejo drug drugemu prisoditi, koliko bi naj vsaki plačal. Nikoli pa bi ne bilo ugodnejšega časa, kakor ravno zdaj, ko je razburjenost društvenikov v Mislinji zavoljo zgube, ki je nastala iz tega, da so si bili previsoko svoto daca naložili. Zdaj je toraj napočil ugodni čas, ko sta si družbi, prej dolgo let v nasprotju, roke podali, ter sta se tako Poncij in Pilat sprijaznila. Tekali so našuntani ali še tudi prismojeni agitatorji po večkrat na dom k društvenikom, naj se vsaki podpiše, koliko more gostilnica J. J. plačati daca. Ugibali so nekateri prav in se tako tudi podpisovali, ali agitator jih je zasmehoval rekoč: Tako malo, saj mu drugi več pišejo! Številko goldfinarjev pa je pisal nato po želji nasprotnikov, in tako so pripisovali številke za več stotin in sklicali so skoraj, da ne posiloma veliki zbor in opravili sodbo z zvižajo rekoč: kaj ga hoče še kdo zagovarjati, saj je že sam toliko obljubil! In ta namišljena vsota se je glasila za štiri krat tolika, kakor jo je res obljubil, tako da so modri možje kar strmeli. Kaznivo dejanje pa pride pred sodnijo.

Iz Slatine. (Županov »popravek«.) [Konec.] Tu nam polagate račun od preteklega leta. Ogleдали si ga nismo, ker se radi izogibljemo Vaše hiše; saj nam je še v živem spominu, da ste shruli Slatinčanje na nas, ko smo se predrznili pokukati malo v zapisnik volilcev, kakor bi se zaprisegli vsi peklenščeki. To prepričanje pa imamo, da račun enega leta Vas ne more več oprati in da ste nam Vi zakrivali previsoki davek, ker ste se silihi v županstvo, dasiravno po lastnem spoznanju k temu niste sposobni. Naštel bi Vam rad, katere ceste se popravljajo na deželne stroške, pa ker Vam je tako malo znana lastna občina, da celo sv. Križa ne poznate, bilo bi to odveč; svetujem Vam le pogledati si pomladi, čegavi delavci da nasipavajo skoraj vse ceste daleč krog Slatine. — Kar se tiče šulvereinske šole, naj ven-

dar le naša obvelja, zakaj kmetje so videli večinoma na lastno oko, da ima lastnik sole, »nemški šulverein« poleg svojih 8000 vknjiženih 10.000 fl., izposojenih od Mariborske hranilnice. — Zdaj pa nekoliko o volilnih polah, pa le mirni bodite, da Vas krč ne zgrabi, ker povedal Vam bom resnico! Vaša dača ni tako visoka, kakor stoji v volilnih polah, to nam spričuje ne samo letošnji izkaz davka, ampak tudi izkaz leta 1890. Natakните si očali pa preglejte bolj natanko dačno knjižico! Ako se bi Vam bila tudi znižala dača meseca decembra, imeli bi si popraviti o pravem času volilno polo, čeli mesec imeli ste čas za to, kajti volilne pole podali ste nam na ogled še le dne 24. januarija. Res je tudi, da ste si tri davkopllačilce kar iz trte izvili, enega za prvi, dva pa za drugi razred. Kaj ne, da ga je bilo sram, ko ste mu to pravili? Nekemu mrtvecu ste v prvem razredu izkopali grob, češ, naj leži tukaj, da se kak Slovenec ali Rus va-nj ne vrine; neki dediči, ki nimajo več svojega posestva, so se tudi šopirili v prvem razredu. Pri dveh naših volilcih se je davek silno znižal in izbacnila sta se iz prvega razreda. V drugem razredu ste enega čisto izpustili, celo v tretjem ga ne najdemo, pri osmih ste skrajšali davek, pri šestih svoje stranke ga pa povišali na našo škodo. Želite imena? In v tretjem razredu, zakaj ste si pa izmislili ravno nesrečno številko »13«? Nimam praznih vër, pa veste, to ne bo brez pomena: eden bo v kratkem šel, kaj, ko bi Vi štrbunknili z županovega stola? In ne zamerite, res ste jih spre-gledali nad 40 davkopllačilcev, kajti novih smo še našli. Ti plačujejo davka od 7 kr. do blizu osmih goldinarjev, »kajžlarjev« pa od 5—17 kr. izpustili ste samo tri. Hočete imena? Cele litanije jih bo. Dragi moj, ni torej zastoj ovrglo okr. glavarstvo razpisane volitve. — Za danes bo pa zadosti!

Iz Ponikve. (Novo društvo.) Že dalje časa se je tukaj govorilo, naj bi se ustanovilo »bralno društvo«. A do zdaj se še to govorjenje ni vresničilo. Kriva je temu odlaganju malomarnost in nebržnost. Toda konec naj bo praznim besedam, besedam brez uspeha! Stopimo na noge! Povsod po Slovenskem se že ustanovljajo bralna društva, le mi Ponikovljani, kjer se, hvala Bogu, uboštvo ne trka na duri, bi naj za drugimi zaostali! Sramota bi bila za nas, ako bi si ne upali društva ustanoviti, ga podpirati in krepko vzdržavati! Obračamo se pa v prvi vrsti do kmetov in njihovih zavednih sinov in jim prav goreče na srca polagamo, naj v prav obilnem številu pristopijo k društvu, katero se bo v prvi vrsti njim v korist ustanovilo. Koliko lepega, koristnega in podučljivega berila bote zajemali iz časnikov in iz knjižic, katere bote ob nedeljah in praznikih v društveni sobi lahko prebirali! Ob enem se bote pa tudi marsikateri slabi tovaršiji izognili, marsikatero pohušanje se bo odvrnilo, pa tudi marsikateri novec, kateri bi lahko-mišljeno zapravili, ostal vam bode v žepu! Torej navdušenost velja! Na noge! A.

Iz Vojnika. (Raznoterosti.) Malokateri mesec je toliko spraval ljudij pod grudo, kakor pretečeni. V Vojniku so zmirom zvonili in so tudi mnogim odzvonili. Gospod sosed dopisnik iz »rožne«, zdaj pač »snežne« doline je poročal, koliko spovedij je bilo. Res mnogo, ali še več ob Hudinji, ko jih je tudi pet na dan prišlo. — Senic je pa precej okoli Vojnika, ker jih Šmartno nič nima. Veliko in živo je zanimanje za naše društvo »Edinost«. Imeli smo posvetovanje in bilo nas je vže, da se ne bi »švabov« vstrašili, saj se jih pa nam tudi ni treba. Ne potrebujemo jih tako ne, le nemčurji nas. In tega si naj nihče pod uho ne potiče, kar se nikoli preglasno, nikoli prepogosto ne pripoveduje ljudem: le pri Slovencih kupujte! »Svojim k svojim«. To pa čisto lahko slednji stori pri nas, zakaj Vojnik ima narodnega

trgovca, zavednega Slovenca, Fr. Uratariča in tudi mesarja kmalu dobi v jeklenem in neupogljivem K. Vrečarju. In če človek po lepoprjazni dolini ob Hudinji kak sprehod napravi in ima sušo v grlu, a ne v žepu, postrežeta mu poslednja dva rada z dobro kapljico. In še nekaj! Zanimivo je to, da tukaj le nemčurji »šnops« točijo in predajajo. Eno in drugo je kuga za dobro slovensko ljudstvo! Prihodnjic več! Slovenci dragi, Vam pa kličem: ogibljite se enega in drugega! Do svidenja!

Iz Ruš. Bralno društvo naše priredilo je dne 21. februarija drugo, prav sijajno veselico. Dasiravno se prirejajo pri nas večkrat vsakovrstne veselice, a so večinoma bolj nemškega značaja, sme vendar bralno društvo ponosno biti na svojo zadnjo veselico, katere se je udeležilo toliko gostov, da so bile vse prostorne dvorane g. Novaka prenapolnjene. Razven vrlih naših narodnih kmetov iz Ruške fare in naše narodne gospóde počastilo je tudi mnogo tujih gostov našo veselico s svojim prihodom n. pr. iz Puščave, Sv. Lovrenca, Rač in Slov. Bistrice. Posamezne točke vsprejeda so se z velikim vspehom izvršile. Gospod predsednik pozdravi v mični besedi dobro-došle mu goste in omeni tudi, da si hoče društvo vselej prizadevati, doseči svoj blagi cilj. Za pozdravom igrala se je burka v enem dejanji »Brati ne zna«. Odbor je sicer sklenil, naj bi se pri tej veselici igrala po Kranjskem obče znana igra »Nemški ne znajo«. A ker nam je gosposka ni dovolila igrati, priskrbela se je druga igra »Brati ne zna«, in je poslušalcem tudi prav ugajala. Igralci so nam zopet pokazali nekako nadarjenost za gledališno igranje, zraven pa velik trud, kajti v vaje jim ni bilo odločeno več časa nego eden teden. Po igri stopili so gg. pevci na oder. Njih krepki in dobro ubrani uglesi ugajali so poslušalcem tako, da so jih začudeni poslušali, nam tudi priča, da so za narodno petje navdušeni in da so pod dobrim vodstvom. Ko se je vspeh dovršil, začela se je domača zabava. Med njo priredilo se je tudi srečkanje, ki je napravilo gostom mnogo šale in veselja. Res vesele in nadepolne misli so se mi vzbujale, ko sem se oziral po radostnih obrazih vrlih slovenskih možey, korenjakov in lepih slovenskih deklic in žen. V sredi tega ljudstva ni še tistega pogubljevega črva, ki spodjeda stebre slovenskega naroda. Ko bi vam ne bila srca vneta za svoj rod, ne sešli bi se v tolikem številu na narodnih veseliceh. Čast torej vam, prebivalci pohorskih bregov, ki se tako zanimate za narodne stvar, čast pa tudi takemu društvu, ki navdušuje narod v toliki meri in vzbuja v njem narodno zavest!

Iz Teharja. (Sprejem in predstava novega župnika.) V torek, dne 8. marcija bil je za vso Teharsko župnijo slovesni dan, kajti preselili so se k nam iz Sevnice novo imenovani naš župnik in knez. skof. duhovni svetovalec, preč. gospod Anton Šibal. Popoldne, ura ravno dve odbije, ko pridrdra brzovlak v Celje, iz katerega stopijo naš novi župnik. Naš provizor, veleč. g. Karl Tribnik jih pozdravijo ter jih predstavijo na kolodvoru zbranim čč. gospodom: grofu Dzieduszycki, graščaku na Teharjih, Jožefu Pečniku, odborniku okr. zastopa Celjskega in veleposestniku na Teharjih, županoma Valent. Kovaču in Poljaku, cerkvenim ključarjem in drugim. Potem se vsedejo župnik v grofovsko kočijo na stran grofa, ter se peljajo spremljani od še večih drugih kočij v svojo novo župnijo. Močni strel možarjev in zvonov glasovi naznanijo prihod novega župnika. — Pri lepo okinčanem slavoloku z napisom: »pozdravljen bodi, kateri pride v imenu Gopodovem«, je zbrana šolska mladež z gg. učitelji in mnogobrojno številu župljanov. Belo oblečena deklica Pepica Stojanova pri slavoloku spoštljivo pozdravi novega župnika ter jim poda krasni šopek iz nježnih rožic. Očividno ginjeni se zahvalijo župnik za

tako prijaznost. Zdaj se podamo vsi v procesiji v farno cerkev; g. župnik opravijo kratko molitvo ter v ginljivih besedah pozdravijo svoje nove farane, in se zahvalijo za slovesni vsprejem. — Na kvaterno nedeljo pa je bila slovesna predstava novega župnika. Cerkev bila je natlačena vernikov. Milostljivi opat Celjski, Franc Ogradi stopijo na pridiznico, ter v izvrstnem, jedrnatem govoru razkladajo dolžnosti faranov do svojega dušnega pastirja in dolžnosti dušnega pastirja do svojih faranov po besedah sv. pisma: »Kakor je mene oče poslal, tako vas jaz pošljem«. Po pridigi so služili prečastiti gospod župnik slovesno peto sv. mašo. Bog nam ohrani novega prečast. gospoda župnika še prav mnogo let, da bi v najboljem zdravju vodili in pasli njim izročene ovčice Teharske župnije. Pri tej priložnosti naj še omenim, da verno katoliško ljudstvo časti in bo zmiraj v visoki časti imelo duhovnika, ki iz katoliškega stališča brani in zagovarja pravice sv. katoliške cerkve, naj tudi liberalni časniki pisarijo, kar jim ljubo in drago.

Iz Gotovelj. (Pojasnilo). V številu 10. čitamo o neki volitvi, ki bi se bila vršila pri nas. Ali to ni nikakor volitev občinskega župana, ampak fantje imajo v Gotovljah in na večih krajih v dolini neko šaljivo navado, da izvolijo tega, ki v letu spravi največkrat kaj neresničnega na dan, na pust za šaljivega župana, in na pepelnico dobi le-ta škrinjico s kacimi listinami. Ker pa pisatelj ovih vrstic po svoji neprevidnosti ni pravega imena pogodil in bi se s tem možu in narodnjaku dobro ime kratilo, usojam si izpregovoriti, da je omenjeni g. Anton Zvižaj pri tem častnem imenu popolnoma nedolžen. Dostavim še samo, da bi to častno ime in škrinjica pristojala najbolj onim fantom, kateri so spravili to nepriliko na dan.

Iz Ormoža. — Pozno sicer poročam, vendar boljše nekaj ko nič, pravijo, zatoraj prosim še pazljivosti svojemu dopisu, kakor bi mu bila pred tednom dnij. Čitalo se je po večih časopisih, da so naše narodnjakinje osnovale žensko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda in da nameravajo društveno delovanje začeti z 21. februarjem 1892. Namenil sem se cenjenim bralcem »Slov. Gospodar-ja« poročati o tej otvoritvi, blago izvolijo naj mi pa oprostiti vrle Ormoške dame, da zakasnjeno poročam o tem, pa zanaša se jeden na družega in konečno pa kesa se vsak, ker ga je to zaupanje varalo. Živahno gibanje opazovalo se je po našem mesteci dné 21. febr. 1892. Ob 10. uri zjutraj bila je župna cerkev natlačena ljudstva, ki so molile, za prosep novega branika proti ponemčevalnemu navalu. Veličastno odmevalo je po cerkvi izborna petje pevcev ormoške čitalnice. Popoldne ob 4. uri zbralo se je 23 dam v prostorih Ormoške čitalnice. Gospica Tilika Freuensfeldova otvorila je zborovanje s prisrčnim pozdravom na navzoče ter značila zborovanje sklepčnim. Poročala je v marljivo sostavtjenem poročilu o delovanji osnovnega odbora. Z veseljem vzelo se je na znanje, da se je že nad 50 dam oglasilo k pristopu. Vršila se je volitev, ter bile so enoglasno izvoljene: gospa Roza Mikl, predsednici, gospodičina Tilika Freuensfeld, zapisnikarici in Marija Sova, denarničarici, namestnicam pa gospa Amalija Vrtnik, predsednice namestnici in gospica Terezija Magdič, zapisnikarice namestnici ter Tilika Kandrič, denarničarice namestnici. Novo izvoljena predsednica je za tem v jedrnatem govoru pozdravila navzoče ter poslila je ne samo z besedami, temveč tudi djansko podpirati v njenem poslu. Ko se je zborovanje zaključilo, vršila se je veselica. In zopet se je tu pokazala novoizvoljena predsednica na pravem mestu, ker z iskrenimi besedami prozdravila je ogromno število odlične gospode, ki se je zbrala v čitalničnih prostorih. Predstavljanje veseloigre »Ultra« pozročilo je oběvo zadovoljnost in

pohvalo. Res čuditi se je moral človek gledaje to pre-mišljeno, izurjeno kretanje naših diletantov. Misli se je opazovalec prestavljenim v gledališče večjih mest. Lavorik seveda nij bilo našim cenjem igralkam in igralcem, pač pa burno ploskanje naj jim bode zapotovilo, da tudi mi znamo ceniti njihov trud in zmožnost. Po »Ultra« pozdravil je, kakor tudi že pri otvoritvi predsednik Ormoške čitalnice, velezasluženi gospod dr. Geršak, v krasnih besedah občinstvo ter prečital več brzojavov, ki so podružnici dopovali »Slovenija«, ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu« in ista »v Šent-Jurji«, g. Anton Trstenjak v Ljubljani in drugi. Izborna petje slavčkov Ormoške čitalnice poveličevalo je nepozabni večer, ko se je izvestno vsakdo čutil srečnega v zavesti, da je med svojimi. Konečno še je priredila Ormoška čitalnica svojim gostom veselico. To bilo bi v širih potezah malo poročilo o otvoritvi naše ženske podružnice, kajti sijajna otvoritev vršila se bode še-le enkrat po velikinoči. Pa tudi zdaj opazovati je jako živahno gibanje nove podružnice. Kakor sem čul, broji že nad 65 društvenc in odposlalo se je že družbi v Ljubljano nad 100 gl. Končujem svoje poročilo z besedami našega pesnika Božidarja Flegeriča, koje je v svojem »pozdravu« beležil novej podružnici:

„Podružnica Vaša povsodi na glas
Vesclje obeta.
Bog živi Vas, narodne žene, dekleta!“

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Nj. veličanstvo svitli cesar se je vrnil v terek iz Miramara na Dunaj, svitla cesarica pa se je peljala na otok Krf. — Deželni zbor za nižjo Avstrijo na Dunaji je sklenil resolucijo do vlade, naj skrbi, da se šola po zimi o hudem snegu olajša otrokom, ki imajo dolžjo pot do nje, na pol dneva. Za letos pride pač že prepozno in kaj bode drugo leto, ne zna nihče. — Izvedenci, katerih menjenje poizveduje minister za državne finance, so blizo vsi za »zlato veljavo«; ako dobimo nov denar, naj pa se vpelje »krona« ki je vredna pol goldinarja, le-ta pa naj izgine! Za kaj da se odloči nazadnje vlada, ni še moči vedeti.

Češko. V deželnem zboru v Pragi predlaga vlada novo volilno postavo; po njej dobijo Nemci 92, Čehi pa 163 poslancev, v številu zadnjih pa je 54 za veleposestvo. Predlogi vlade »o spravi« so sedaj v rokah odseka 24 udov in težko, če bode kaj iz njih.

Štajarsko. Zadnji četrtek je bilo v deželnem zboru volitev deželnega odbornika; poslanec dr. Radaj je predlagal, naj se izvoli kateri izmed slov. poslancev, toda zastoj, kajti volilo je 39 nemških poslancev Nemca dr. Reicherja, posl. Jerman pa je dobil samo 16 slov. in nemških glasov. Tako se nam deli pravica v Gradci! — Iz tega, da se c. kr. kmetijska družba štajarska prelevi v c. kr. kmetijski urad in c. kr. kmetijski svet, ne bode brž nič, saj pa tudi ni treba take premembe, ki je draga, po vrhu pa še nevarna.

Korosko. Slov. kmetje imajo v deželnem zboru samo dva poslance, župnika Einspielerja in župana Murija; prvega pa se bojé nemški poslanci tako, da ga še ne marajo voliti v kak odsek in sodimo, da ne brez uzroka, kajti on bi jim gotovo v marsičem »zmešal štreno«. — Nova železnica ima iti po Ziljski dolini in sicer od Podkloštra tje do Sv. Mohorja. Se ve, da bode tudi na njej vse le nemško.

Kranjsko. Narodni poslanci so v Ljubljani tako